

U-jazdowski

karta do patrzenia

Okno na Kolekcję

OKNO NA KOLEKCJĘ

Użyj wyobraźni i odpowiedz na pytania.

Co widzisz?

Jakie dźwięki można z tego wydobyć?

Jaki zapach przypisałbyś temu fragmentowi?

Spójrz na pracę w całości.

Co robią postacie pokazane na obrazie?

Czy wiesz, jakie medium zostało wykorzystane przez artystę?

Raz jeszcze – przypatrz się uważnie!

Jakie emocje towarzyszą bohaterce?

Jak uważasz, gdzie rozgrywa się powyższa akcja?

Skąd pada światło? Jakie jest: naturalne czy sztuczne?

Co ma na głowie postać po lewej?

Jakie skojarzenia budzi to, na co patrzysz?

Jakie dźwięki mogłyby towarzyszyć tej scenie?

Za pomocą jakich środków wyrazu jest ona zbudowana?

Spójrz na wybrane prace w całości.

Fragmenty, które przed chwilą zobaczyłeś pochodzą z filmu Lecha Majewskiego pod tytułem *Krew Poety!*

Czy dostrzegasz elementy łączące wybrane kadry?

Jak uważasz, o czym może być ten film?

Gdzie, poza kinem, ten film mógłby zostać zaprezentowany?

Nie tylko w salach kinowych możemy zobaczyć filmy. *Krew poety* Lecha Majewskiego była wyświetlana w kilkunastu galeriach i muzeach sztuki współczesnej na całym świecie. Premiera odbyła się w nowojorskim Muzeum Sztuki Nowoczesnej (MoMA) w 2006 r., podczas indywidualnej retrospektywy twórcy.

Cykl 33 wideo-artów łączy postać młodego poety, zamkniętego w szpitalu dla nerwowo chorych. Główna linia narracyjna *Krwi poety* koncentruje się na wybranych etapach jego życia, m.in. na dzieciństwie, młodości oraz aktualnym stanie, ale jego wspomnienia mieszają się z wyobraźnią, kreując ciąg tylko na pozór realistycznych historii. Powidoki zmitologizowanej i zdeformowanej przeszłości budzą w mężczyźnie urojenia i rodzą obsesje. Zderzenie dwóch przeciwstawnych stanów o silnym ładunku emocjonalnym zauważalne jest w sposobie kadrowania, oświetlania bohaterów oraz absurdalności niektórych sytuacji w filmie. Forma ekspozycji, w której sztuka wideo Majewskiego wyświetlana była symultanicznie z projektorów cyfrowych na ścianach muzealnych oraz specjalnie zaaranżowanych w okręgu ekranach plazmowych potęgowała ten efekt.

Sztuka wideo – video-art lub wideo-art – przebojem weszła do muzealnych i galeryjnych sal wystawienniczych na przełomie lat 60. i 70. XX wieku. Określana jest jako metoda artystycznych działań wykorzystująca elektroniczną lub cyfrową technikę rejestrowania obrazów.

Prace zakupione w 2022 roku do Kolekcji Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski
Dofinansowano ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury — państwowego funduszu celowego.

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Centrum Sztuki Współczesnej
Zamek Ujazdowski
Jazdów 2, 00467 Warszawa
www.u-jazdowski.pl